

ærede Medlem meget vel maa vide, at Hovedafgjørelsen er altid falden i Havneraadet og Havneforvaltningen og ikke i selve Ministeriet. Det kan være, at Ministeren personlig har maattet tage Stilling den ene eller den anden Gang til et eller andet Spørgsmaal; men det Billede, det ærede Medlem gav af disse Forhold, er ubetinget urigtigt. — Jeg tror heller ikke, at det er rigtigt, at det er almindelig erkjendt, at forskjellige Anlæg ere forellede. Der foreligger ikke for mig Noget, ifølge hvilket jeg skulde have Grund til at tro, at en saadan Dom skulde være berettiget. Det følger af sig selv, at ikke Alles Duffer kunne ske Fyldest, og at der undertiden maa træffes forskjellige vigtige Afgjørelser nogenlunde resolut, det er ganske nødvendigt, men fordi det ærede Medlem ikke har kunnet sætte sin Mening igjennem, forekommer det mig ikke berettiget at udtale sig, som han gjorde. Det er sikkert og vist, at det ærede Medlem altid har staaet ene i disse Forhold; uden videre at fordømme Alt, hvad der er gjort, og sige, at Indflydelsen har været paa Steder, hvor den ikke burde være, er ikke rigtigt.

Med Hensyn til Ordningen af Kjøbenhavns Havnevesen skal jeg tillade mig at minde om, at den er givet ved Lov af 30te December 1858 om Bestyrelsen af Kjøbenhavns Havnevesen, altsaa ved en af Rigsdagen vedtagen Lov. Da denne Lov i sin Tid blev fremstillet for Landstinget, havde den ingenlunde det Indhold, den nu har. De Duffer, det ærede Medlem nu nærer, vare maaste nærmere ved at blive fyldestgjorte i Regjeringens Lovforslag, end de blev i den Lov, som udkom, og paa hvilken Landstinget udøvede den væsentligste Indflydelse, idet Folkethinget i det Hele sluttede sig til Lovforslaget, som det blev vedtaget her. Lovforslaget forelagdes altsaa af Regjeringen, og afdøde Dr. Lehmann var Ordfører. Det var Landstinget, der tog Bestemmelse om, at der skulde indføres en særlig Havneforvaltning, og som lagde Vægt paa, at der blev stillet en bestemt Mand i Spidsen for denne temmelig store Forvaltning. Der var Strid, om han skulde hedde Havnekaptajn — en Arv fra tidligere Dage, hvor Marinen væsentlig styrede Havnen og i mange Retninger havde væsentlig Indflydelse paa Havnevesenet, forestod Havnepolitiket osv. — eller om han skulde hedde Havnedirektør. Det er jo kun en Navneværdi, man blev ved Havnekaptainen. Saa foreslog man her i Thinget, at der ved Siden af denne Havneforvaltning skulde indføres et Havneraad, hvis Sammensætning man var noget uenig om; men det endte med, at to Medlemmer skulde udværges af Kongen, idet man væsentligt

tænkte sig en Repræsentant for Marinen og en for Finants- eller Soldvæsenet, og de øvrige Medlemmer skulde vælges af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Der var ganske vist ogsaa dengang Duffer oppe om, at Handelsstanden skulde særlig repræsenteres; men de bleve ikke fyldestgjorte, og man overlod til Kommunalbestyrelsen at vælge de øvrige Medlemmer af Havneraadet. Jeg indrømmer altsaa, at det forsaavidt er noget tilfældigt, om Handel og Søfart blive repræsenterede i Havneraadet — hvilket jeg i og for sig finder meget ønskeligt — fordi det jo netop kommer an paa, i hvilken Retning Kommunalbestyrelsen vælger. Kommunalbestyrelsen har, i ethvert Fald saavidt mig bekendt, altid valgt nogle Handlende ind i Raadet. Skulde jeg sige, hvad der kunde være Trang til, naar der skulde ske nogen Forstærkning af Havneraadet — saaledes som en Del af det ærede Flertal i Udvalget blandt Andet har udtalt sig for — saa vilde jeg sige, at jeg kunde finde, der var nogen Trang til mere direkte og selvstændig Repræsentation af Handel og Søfart. Det hænger jo noget sammen med min Betragtning af hele Kjøbenhavns Havns Stilling. Det ærede 1ste Medlem for 8de Areds (Breinholt) nævnte i sit Forslag, at det skal afgjøres blandt Andet, hvorledes Forholdet skal være baade til Stat og Kommune. Ja, det var netop det Spørgsmaal, som blev afgjort i 1858. Der var selvfølgelig dengang store Duffer om at faae Havnen henlagt til Kommunen eller væsentlig under dens Bestyrelse, men Rigsdagen, særlig Landstinget, fandt dengang, at baade Staten og Kommunen skulde være Lodtagere i Bestyrelsen, og saa ordnede man det saaledes, at Kommunen fik en væsentlig Indflydelse paa Sammensætningen af Havneraadet, medens den endelige Afgjørelse nærmest blev lagt hos Indenrigsministeren, for at han kunde varetage Statens Interesser. Det er jo ogsaa et meget stort Spørgsmaal, om Kjøbenhavns Havn bør være en egentlig kommunal Institution, eller om der ikke er saa store Statsinteresser forbundne med den, at Staten bør have en væsentlig og til dels en afgjørende Indflydelse paa Havnens Styrelse. Jeg sigter ikke her saa meget til Marinens Stilling, kjøndt ogsaa den har sin Betydning, men til den meget store Rolle ikke blot for Kjøbenhavns men for hele Landets Omfætning med Udlandet, som Kjøbenhavns Havn spiller. Hvis det nu var saaledes, at Udgifterne til Kjøbenhavns Havn tilvebragtes ved Ligning paa Beboerne i Kjøbenhavn eller ved Tilskud fra Kjøbenhavns Kommune, vilde jeg hedre kunde for-